

El llenguatge

L'imperatiu (II)

L'ús de les formes d'imperatiu de tercera persona, del singular i del plural, ha esdevingut actualment ben normal pel simple fet que el tractament de vostè comporta aquestes persones verbals: Agaf's fort, Vingúl'm a veure, Posin-se còmodes, Diguin-hi que no en saben res.

Caldria veure detingudament, però, en quins casos és possible l'ús d'aquestes formes, fora d'aquells que corresponen al tractament de cortesia. Hi ha, en primer lloc, alguna frase tesa, com Valguf l'expressió, la legitimitat de la qual sembla fora de dubte, i que trobem usada per Carles Riba en el próleg de la segona edició del Diccionari de Pompeu Fabra. En canvi, altres expressions de caràcter impersonal, com és ara Vegíts la pàgina anterior o Retall's aquest cupó, sense que es pugui dir que són incorrectes, es consideren poc recomanables i hi són sens dubte preferibles les solucions Vegeu la pàgina anterior. I Retalló aquest cupó.

Quan s'indueix algú qui no és el nostre interlocutor directe a realitzar una determinada acció, és usual de recórrer a les formes del present de subjuntiu, les quals estan precedides del terme conjuntiu que, esdevingut purament introductori, però que representa l'enllaç amb una oració principal de què depèn l'oració de subjuntiu, com és ara L'Indico que... Els suggerixos que... D'em... etc. Quan no faci imprudències. Que consulti el diccionari. Que canviï els... Que s'espavillin com pugols. Tanmateix, en algunes cases, especialment en escrits periodístics en què l'autor es refereix a una altra persona, normalment amb qui polemitzar o de qui comenta o analitza el parer, és força usual de recórrer a l'imperatiu en lloc del subjuntiu, amb què es redueix el distanciament sense arribar a l'acostament de la interpellació directa. Cal no confondre, efectivament, encara que la forma sigui la mateixa, aquest imperatiu amb el que correspon al tractament de vostè. Dient Considerat el senyor M la situació del país... l'imperatiu és pròpiament de tercera persona, el senyor M equivalent a «el». En canvi, dient Considerat, senyor M, la situació del país... hom l'interpel·la directament, donant-li el tractament de vostè.

Albert Jané